

RODA DE PREMSA JOSEP LLUÍS CAROD-ROVIRA (ERC)

Catalunya Informació 19/11/03

Carod-Rovira acompanyat d'Ernest Benach i Joan Puigcercós.

Hem tingut una nova reunió de la Permanent. Aquests dies pràcticament ens reunirem cada dia com és lògic i com correspon a un partit seriós i responsable com és ERC.

De les moltes coses que hem parlat, hem fet especial atenció a l'anàlisi dels resultats electorals des de la nostra perspectiva. També hem continuat treballant en tot el que és l'estratègia de negociació de cara a la configuració d'una nova majoria que permeti un govern estable i il·lusionat pel nostre país.

Les xifres canten i ERC ha tret el doble de tot. És a dir el doble de vots, el doble de percentatge i pràcticament el doble d'escons. Per tant ens sentim molt satisfets, enormement satisfets de la confiança que han dipositat en nosaltres la societat catalana i el poble de Catalunya. Una cosa és el percentatge sobre el vot emès i l'altre és el percentatge sobre el cens electoral que és del 10'5%. Mai ERC havia obtingut això. Pràcticament hem doblat el que teníem en les darreres eleccions. Però sobre el total de la gent que podia votar del cens electoral, aquí sí que ens hem anat al 10'5%.

Hem constatat també que en contra del que teòricament podia pensar algú, la mobilització i la participació electoral ha beneficiat a ERC. És a dir, com més gent va a votar, més gent vota ERC. Amb això queda clar que ERC ja no és només aquell partit ideològic de temps enrera sinó que cada vegada més veiem com ERC va essent un partit que té un mapa electoral molt homogeni. És a dir, som un partit nacional, del principat de Catalunya, en el sentit que som presents de forma molt homogènia en el conjunt dels territoris i també en els diferents sectors socials i generacionals. Per tant territori, sectors socials i generacions són algunes de les moltes dades positives que hem aconseguit en aquestes eleccions.

D'on ens ha vingut el vot cap a ERC?. Hem tingut vot nou però m'agradaria que per vot nou no entenguéssiu només vot jove perquè n'hem tingut moltíssim, i ens sentim enormement orgullosos, sinó que també hem tingut vot de gent que votava per primer cop o bé gent que ha tornat a votar. Gràcies a ERC hem aconseguit la reincorporació o la incorporació al sistema democràtic, a la pràctica democràtica, a la cultura democràtica de molta gent. Això només és possible quan una força política és capaç de generar il·lusió i convenciment al si de la societat. Nosaltres hem aconseguit doncs que molta gent tornés a tenir confiança en les urnes davant del descrèdit de la política. El partit que ha superat el desprestigi de la política, el partit de la nova il·lusió i de la nova confiança és ERC.

Hem constatat també que ECR ha tingut vot ocult. És a dir sectors determinats que no manifestaven a les enquestes que ens votarien a nosaltres. Sincerament si fins ara el que estava desprestigiada era la professió política, a partir d'ara no els recomano com a professió de futur que es dediquin a muntar empreses que facin enquestes perquè la seva credibilitat ha quedat bastant tocada, al menys en alguns punts concrets. Hem constatat com sectors d'empresariat petit i mitjà i professions liberals, que vol dir que fins ara votaven CiU o PSC, que són els altres dos llocs on a més del vot nou hem tret el nostre creixement, ens han votat. El creixement d'ERC s'explica per tres factors: aquest vot nou, aquest vot procedent de CiU i aquest vot procedent del PSC. En aquest cas el vot ocult també és bastant evident.

També volem incidir de manera concreta en el nou perfil social que ha incorporat ERC al seu electorat. És a dir, ens hem ampliat cap el que serien posicions de centre progressista amb aquest sector d'empresariat petit i mitjà honest, d'aquell que treballa, que s'espavila i que no viu de renda de res ni de subvencions inconfessables, però també hem crescut molt en vot de sectors treballadors, de classes populars i molt en població que habitualment utilitza el castellà a casa seva com a llengua de vincle familiar. Per què? Doncs perquè aquestes han estat unes eleccions on el vot de país i la motivació de país han estat molt importants. Hi ha hagut molta gent castellano-parlant. Aquest matí parlava amb un conegut escriptor, que s'ha dedicat durant molts anys a estudiar la població d'origen castellano-parlant establerta a Catalunya fa moltes dècades, i em comentava que gent parlant en castellà li deien que anaven a votar a en Carod perquè havien sentit per ràdio que deien que "els que parlaven castellà o gallec a casa seva si volien ser catalans, també ho eren", i perquè tenien la sensació que Catalunya rebia bufetades per totes bandes i els únics que plantàvem cara a Madrid érem nosaltres, i perquè el projecte de país que fem no només els incloïa sinó que era un projecte de país basat en el benestar de tothom amb independència del seu lloc d'origen. Aquesta és una arma per nosaltres, des del punt de vista civil i integrador, absolutament invencible.

Hi ha resultats molt importants. Per exemple, ERC moltes dècades després ha guanyat la batalla de l'Ebre. El vot CiU-PP ha estat votat un 13'37% menys que a les últimes. El vot PSC-ICV-EUiA no ha tingut la més mínima variació en nombre de vots en aquelles comarques en relació a la suma dels tres partits ara fa quatre anys. ERC a les Terres de l'Ebre ha crescut un 13'26%. Que cadascú tregui les conclusions que honestament cregui que pot treure.

A Gràcia, ERC s'ha situat només a 2.000 vots del PSC que és qui té l'alcaldia de Barcelona. A Girona tenim els mateixos diputats que el PSC amb una petita característica i és que dels 221 municipis de la província de Girona, a 169 som segona força i per tant passem davant del PSC.

Fa quatre anys, de les 41 comarques de Catalunya, ERC era segona força en una comarca: el Pla de l'Estany. Quatre anys després, ERC és segona força a 15 comarques de Catalunya sobre 41. Tenint en compte que n'hi ha una on ERC no té organització estable com és la Vall d'Aran per motius polítics que en aquests moments estem ja revisant i que donaran lloc a noves formulacions polítiques. Vol dir això que som segona força a sis comarques de la circumscripció de Lleida (Les Garrigues, La Noguera, el Pla d'Urgell, la Segarra, el Solsonès i Urgell), que som segona força a quatre comarques de Girona (el Pla de l'Estany, el Ripollès, la Garrotxa i la Cerdanya), a Tarragona som segona força a tres comarques (la Conca de Barberà, la Ribera d'Ebre i el Priorat) i a Barcelona som segona força a dues comarques (Osona, on ja tenim el Consell Comarcal i un ajuntament molt important com és Manlleu, i el Berguedà). Per tant el canvi aquí ha estat espectacular. Per tant ERC suma i ERC creix.

Ja se que hi ha coses que no s'han de fer. Però en aquest vida tots fem coses que no hem de fer com per exemple extrapolar resultats. Amb aquests resultats, ara ERC no només tindria grup parlamentari propi a Madrid sinó que tindria grup parlamentari amb vuit diputats (cinc diputats per Barcelona i un per cada circumscripció). Amb aquests resultats és bo veure quins percentatges hi hauria a Madrid on les diferències entre CiU i ERC en aquest sentit serien bastant reduïdes. Podríem fer altres consideracions però serien més complicades.

Malgrat que hi hagués un percentatge molt elevat d'abstenció i que es reduís de manera significativa la participació en les properes eleccions a Madrid, fins i tot en

aquest cas sempre a partir dels resultats aconseguits ara, ERC mantindria un grup parlamentari propi. Per tant seria la primera vegada, després dels anys '30, que ERC tornaria a tenir grup parlamentari a Madrid. Per nosaltres doncs ERC s'ha fet gran en aquestes eleccions. Ja no és només un gran partit per la història sinó que és un partit gran per voluntat del poble lliure de Catalunya. Aquest arrelament en tot el territori de Catalunya per nosaltres ens consolida com un partit, la foto de l'electorat del qual s'assembla molt a la mitjana del que és la foto de la societat catalana d'avui, i cada vegada s'assembla més. Som el segon partit del catalanisme i el segon partit de l'esquerra a Catalunya. Nosaltres anem a ser el primer. Ens agrada jugar amb les mans netes. Ara tenim mig milió de vots i per tant anem cap al milió de vots i a fer que ERC sigui la força al voltant de la qual s'articuli la política d'aquest país.

També vull dir que els resultats espectaculars d'ERC han permès un altre fenomen que no passava des de l'època de Macià. Em refereixo a situar Catalunya en el mapa polític internacional. Gràcies als resultats d'ERC, Catalunya ha estat col·locada en el món, Catalunya existeix en el món i per tant s'ha internacionalitzat l'existència d'una comunitat nacional que planteja uns horitzons legals, institucionals i jurídics diferents als que té en aquests moments. I això és mèrit del poble de Catalunya que ha dipositat la seva confiança en ERC.

Hem parlat també de què farem a partir d'ara. Treballar que és el que hem fet tota la vida i en els propers dies aquesta Permanent treballarà molt. Treballaran les diverses comissions internes que ja hem estructurat amb tècnics del partit per a preparar les diverses àrees de negociació de cara a la configuració d'un nou govern estable. Començarà a funcionar aquesta setmana mateix aquella comissió que coordinarà en Josep Huguet i de la qual en formaran part en Pere Esteve, en Carles Bonet i en Joan Puigcercós. A més, segons els temes sectorials que hi hagi s'incorporaran els dirigents responsables i a petició de diversos col·lectius la territorialitzarem. No només ens entrevistarem a Barcelona sinó que ho farem al conjunt del territori. Anirem a parlar amb els diferents agents socials, econòmics, culturals, universitaris, etc. Començarem també l'altra negociació, la que tindrem amb els dos partits que han guanyat en escons i en nombre de vots. Nosaltres no hem guanyat sinó que simplement ens hem limitat a complir amb escrites els nostres objectius. Des de dilluns al matí fins avui hem rebut pràcticament 700 peticions d'informació sobre afiliació a ERC, i això vol dir que anem bé i que com que som el partit de més a prop el que volem és anar més lluny. I això crec que finalment a Madrid s'han adonat que volem anar més lluny.

En els propers dies anirem lluny. En els propers dies anirem a Madrid i els explicarem de què va la pel·lícula a la nostra manera, a la catalana. És a dir, pacíficament, democràticament i ensenyant sempre les mans per que com més clar millor. Per tant a Madrid parlarem clar i castellà.

I un parell de coses que ens omplen de satisfacció. Una és un nou telegrama, no sé quants n'hi ha, un que ens felicita pels resultats i que acaba dient "Visca Catalunya, Gora Euskadi" i que signa Juan Maria Atutxa, President del Parlament basc. I que s'ha d'afegir a la del lehendakari Ibarretxe, a la de l'ex-lehendakari, i a la dels nostres a Euskadi. I després tampoc passa res perquè un tal Rodríguez Ibarra digui que jo sóc el rei del mambo. Sobretot perquè pel que sembla diu que ha llançat la tovallola, que Maragall pacti amb qui vulgui, que no l'importa amb qui pacti Maragall, que aquest divendres no anirà a la reunió del Comitè Federal del PSOE i que Aznar faci el que vulgui amb la unitat d'Espanya. Jo crec que si les eleccions al Parlament de Catalunya han servit fins i tot per això, vol dir que el poble de Catalunya és molt més savi i intel·ligent del que alguns creien.

TORN DE PREGUNTES

Equip negociador: Carles Bonet, Josep Huguet i Jordi Portabella

Aquesta comissió és la que, com que bàsicament es mourà per la ciutat de Barcelona, començaria aquesta setmana a entrevistar-se amb col·lectius diferents que vol dir organitzacions sindicals, empresarials, acadèmiques, culturals. I després, emanades d'aquesta mateixa comissió, doncs n'hi hauria d'altres que anirien funcionant sobre el territori, coordinades pels diferents diputats i dirigents a la resta del país.

Equip negociador: Ernest Benach i Joan Puigcercós

Negocien evidentment en nom del partit. Aquest equip està format per Ernest Benach i Joan Puigcercós amb la possibilitat que si es considera oportú doncs jo m'incorpori en algun moment, cosa que en principi personalment no tinc previst.

Obrir el procés negociador

Nosaltres estem disposats a parlar amb qui sigui en el moment que sigui. Per tant, l'únic que diem és que ara tenim molta feina per preparar aquestes negociacions. Ens consta que hi ha molts nervis a tot arreu i recomanem que si algú pot que es prengui uns dies de descans. Que faci com jo que marxo fins diumenge. Aquestes negociacions no les començarem fins dilluns i crec que no és tant una qüestió de protocol com d'agenda per qui comencem. Segurament és més sensat començar per CiU perquè és qui ha tret el major nombre d'escons però no entrarem ara a discutir aquestes coses. Mentre que encara hi ha qui discuteix qui ha guanyat si més escons o més vots, nosaltres parlem del govern que volem i del país que volem. Si ells volen continuar discutint doncs ja s'aclariran, nosaltres anem per feina i anem de debò.

Bases per negociar

Simplement ens hem ratificat del que vam dir en el seu moment. És a dir, l'únic partit del que es coneix el què vol és ERC. Dels altres no tenim ni idea de què volen. S'han passat tota la campanya castigant-nos i fustigant-nos "que parlin i que diguin", doncs ja més no podem parlar. Ara que parlin ells. L'únic partit del qual se sap quines són les condicions bàsiques per seure i parlar és ERC. Vam presentar aquestes condicions bàsiques a Lleida i després a Cambrils vam presentar 20 punts del programa de govern que enteníem que eren importants i prioritaris, i que voldríem que el proper govern fes d'una proposta de 150 punts de govern que nosaltres volíem incorporar.

Visita a Madrid

Encara no s'ha decidit però farem uns contactes a Madrid. Es tractaria d'informar directament a l'opinió pública espanyola de qui és ERC, què vol i quina visió tenim de les coses entre d'altres coses perquè sembla que fins ara no sàpiguen que existim. ERC té un diputat a Madrid i dos senadors però estic convençut que a partir d'ara cada acció que faci ERC serà mirada amb lupa. Ja està bé que s'ho mirin amb lupa. El format encara no està decidit però serà un contacte públic perquè arribi al màxim possible la posició d'ERC en aquests moments.

Què faria si fos Pasqual Maragall

És una pregunta difícil de respondre perquè no ho sóc i no m'imagino que ho sigui, i també perquè crec que ni el mateix Pasqual Maragall deu saber el què ha de fer. Crec que és una decisió que només li correspon a ell, i que per tant és ell qui haurà de prendre la decisió que consideri més oportuna. Em semblaria poc cortès que jo digués que ha de fer una altra persona. No em toca a mi dir-ho.

Les condicions de Zapatero

Seria insensat que un partit de seny, responsable i d'ordre com ERC no defensés un govern estable. Per tant això és de sentit comú. La primera cohesió que nosaltres hem de defensar és la cohesió del nostre país, que és la cohesió social al nostre país, la cohesió territorial al nostre país, i per tant el que no té sentit és que algú vulgui adjudicar a Catalunya uns adjectius que no s'han plantejat en aquestes eleccions. En aquestes eleccions l'únic que s'ha plantejat és quines majories volia i quin govern volia la societat catalana. No crec que ningú anés a votar al Parlament de Catalunya pensant en si s'havia de cohesionar l'estat espanyol, per què de quina manera s'ha de cohesionar Espanya?, com fins ara l'ha cohesionat el PP?, com el va cohesionar el PSOE quan tenia majoria absoluta?, o és que és possible fer un estat espanyol de manera diferent on ens hi sentim menys incòmodes? Nosaltres no establirem acords per cohesionar l'estat espanyol ja tenim prou feina per cohesionar el poble de Catalunya, la nostra societat que és qui té necessitats, qui té objectius, il·lusions i esperances i en definitiva és qui ens ha votat. A nosaltres no ens ha votat el Sr. Rodríguez Zapatero ni ningú que no vulgui cohesionar res que no sigui la pròpia Catalunya. Per tant, em semblen uns objectius nobles però aquesta lloable tasca li deixem que l'encapçali ell quan al mes de març hi hagi eleccions al Congrés dels Diputats.

La Llei Electoral

Ha beneficiat a tothom que s'ha presentat. El que queda clar és que evidentment hi ha una llei electoral que converteix Catalunya en comunitat nacional, autònoma i insòlita perquè som la única Comunitat Autònoma que va a les eleccions al Parlament com si anéssim a unes eleccions al Congrés espanyol perquè no tenim una llei electoral pròpia. És doncs més que discutible si ens ha beneficiat o ens ha perjudicat. Crec que ens ha beneficiat o ens ha perjudicat tal com segurament ho pot haver fet amb els altres. No ens hi hem dedicat gaire a analitzar aquest tema.

El tracte dels mitjans de comunicació

No vull posar nom a cap mitjà de comunicació ni públic ni privat. Crec que la gent és prou madura en aquest país com per entendre que hi ha hagut mitjans de comunicació que han pres partit, i que el continuen prenent. I aquesta és una societat prou madura com per veure quin partit pren cadascú. Curiosament cap mitjà ha pres partit per nosaltres, i malgrat tot la remor persisteix.

El futur govern

ERC té una proposta de quin govern volem: un govern de concentració nacional. ERC té unes condicions bàsiques per pactar, per seure i parlar. ERC té un programa mínim de govern. El que no sabem és el que tenen els altres. Per tant, òbviament anirem parlant entre nosaltres i per això la setmana entrant potser tenim cada dia reunió de la Permanent.

Qui hauria de presidir aquest govern de concentració

Vostè comença la casa per la teulada. Ens assembla una mica esotèric que la mateixa nit electoral hi hagués qui s'autoproclamés president, i uns que havien guanyat per aquí i uns altres que havien guanyat per allà. Nosaltres parlem del que ens convé i del que ens interessa que és el poble de Catalunya, d'aquest país, i continuem explicant quina és la gran Catalunya que farem pel civisme, per les polítiques socials, per la modernitat, per la cultura, per l'equilibri territorial si nosaltres som el govern. És per això que ens presentat a les eleccions. Qui l'haurà de presidir aquest govern serà l'últim element a plantejar en la negociació.

Partits més receptius a pactar amb ERC

Receptiu de moment no ho sabem perquè no hi ha cap negociació. Jo he parlat amb tothom excepte amb una força política. He tingut oportunitat de parlar amb en Mas, amb en Maragall, amb en Piqué. I he parlat amb gent que no és candidat a President però que hi té bastant a veure amb la Generalitat. No té sentit parlar ara de receptivitat perquè encara no ens hem assegut al voltant de la taula, i seria molt irresponsable que nosaltres ens guiéssim només pel que diuen els mitjans de comunicació en un moment determinat, amb el foc de les idees calent i això s'ha de fer al voltant de la taula.

Joan Saura

He parlat amb en Jordi Miralles però no amb Saura.

Vot ocult de l'empresariat català. Pacte CiU-PSC

ERC ha tingut molt de suport entre aquest empresariat petit i mitjà i ens han manifestat la seva simpatia. Alguns ens han dit que ens votarien però que no ens estranyés si en públic els vèiem en determinats actes perquè s'hi juguen les garrofes. Això ens consta que ha passat igual que les pressions que hi ha en aquests moments perquè Catalunya tingui un govern continuïsta, que vol dir sense ERC. El més dramàtic d'aquestes eleccions vistes en clau espanyola són dos factors. El primer és que el PP a Catalunya no pinta res i si hi ha algun partit avui que segur que no formarà part del Govern de Catalunya és el PP. No entenen res. No entenen com el PP que té majoria absoluta al Congrés de Diputats, majoria absoluta al Senat i majoria absoluta a la Comunitat de Madrid i a l'alcaldia de Madrid, no entenen com a Catalunya no pinten absolutament res. El segon és que ERC sí que pinta. Ens consta que hi ha pressions de sectors del PP, perquè com que ells no hi poden ser, per frenar el canvi autèntic d'uns nous sectors socials, d'uns horitzons més ambiciosos per Catalunya i d'un govern transparent. L'únic partit que garanteix un govern transparent és ERC. Per tant hi ha pressions del PP i dels sectors empresarials més immobiliàries perquè ERC no estigui al Govern i l'únic que garanteix això és que es posin d'acord CiU i PSC. Aquest també és el govern que agradaria als nous sectors del PSOE com Ibarra.